

Запропонована мережа об'єктів сприятиме доступності послуг сільського населення до об'єктів соціальної інфраструктури та сприятиме створенню сприятливих умов проживання в селі.

Висновки. Рівень забезпеченості об'єктами соціальної інфраструктури сіл області є досить високим. При цьому продовжується скорочуватись кількість сільського населення. Отже, на демографічну ситуацію в регіоні вирішальним є вплив економічних факторів. З розвитком виробничої сфери, створенням нових робочих місць та забезпеченням рівня доходів населення не нижче середньо українських показників, зменшиться кількість мігрантів серед сільського населення. Лише за такої ситуації зміцнюватиметься соціальна база села. В іншому соціальна інфраструктура і надалі занепадатиме.

Література:

1. Савчук В.К. Теорія і практика оцінки ефективності інвестицій в Україні// Економіка України. – 2003. - № 12. – с. 19-25
2. Статистичний щорічник Житомирської області за 2006 рік. – м. Житомир, 2007 р. – 450 с.
3. Соціально-економічне становище сільських населених пунктів Житомирщини. Статистичний збірник. – м. Житомир, 2006. – 207 с.

УДК 331.5(477.44)

СТАН РИНКУ ПРАЦІ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Павлюк Т.І., аспірантка

Навчальний науковий центр “Інститут аграрної економіки” УААН

Проведено аналіз ринку праці у Вінницькій області за 2005-2006 рр. Висвітлюються питання зайнятості, покращення умов праці та рівня життя сільського населення.

Забезпечення соціально економічного розвитку України пов'язане з вирішенням питань соціальної захищеності населення, забезпеченням його належним рівнем життя. У практичному вирішенні цих питань займає ринок праці, як невід'ємна складова ринкової економіки.

Проаналізуємо ринок праці у Вінницькій області на намітимо шляхи для покращення умов праці та рівня життя сільського населення. На протязі 2006 р. на ринку праці області переважали негативні тенденції, чисельність зайнятого економічно активного населення зменшилась з 722,6 тис. осіб у 2005 р. до 729,4 тис. осіб у 2006 р. на 6,8 тис. осіб, або на 9,4%. Значне скорочення зайнятості сільського населення за роками одночасно засвідчує зростання безробіття, особливо прихованого. Це означає, що частина працездатного населення хоче працювати, але не може знайти роботу і стає безробітною, поповнюючи резервну армію безробітних. Дані головного управління статистики Вінницької

області засвідчують зниження рівня зареєстрованого безробіття з 6,8% у 2005 р. до 6,6% у 2006 р [1].

Рівень життя населення визначається його працевзабезпеченістю, тому основна увага приділялася створенню робочих місць та зменшенню рівня безробіття. Протягом 2006 р. в області створено 38,0 тис. робочих місць, з яких суб'єктами господарської діяльності з правом юридичної особи – 10,8 тис. осіб, або 28,4% загальної кількості, фізичними особами – 27,2 тис. осіб, або 71,6%. Забезпечено перевиконання річного завдання у півтора рази. За сприянням служби зайнятості 1,9 тис. безробітних одержали одноразову виплату допомоги по безробіттю і організували підприємницьку діяльність, створивши для себе робочі місця і започаткувавши власну справу. Завдяки дотаціям з коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, роботодавцями Вінниччини створено 3,0 тис. додаткових робочих місць.

Невирішеним залишається питання “тіньової” зайнятості населення, тому 11 жовтня 2005р. розпорядженням голови облдержадміністрації було затверджено заходи щодо легалізації в області “тіньової” зайнятості населення, в результаті чого було виявлено численні факти не оформлення трудових відносин належним чином. Усунення цих порушень сприяло збільшенню рівня зареєстрованої зайнятості, зменшенню рівня безробіття та збільшенню надходжень до місцевих бюджетів.

Найбільш складною залишається ситуація на ринку праці у сільській місцевості, де рівень безробіття сільського населення зростає. Питома вага сільських безробітних у загальній чисельності безробітних зростає: у 2004 р. вона становила 54,2%, у 2005 р. 58,3%, у 2006 р. – 62,2%. Чисельність сільських безробітних на обліку в службі зайнятості зросла з 50 тис. чол. у 2005 р. до 60 тис. чол. у 2006 р., а чисельність незайнятих працівників сільського господарства – з 29 тис. чол. до 40 тис. чол. або на 39%.

Найгостріша ситуація залишилася у деяких сільськогосподарських районах, де питома вага безробітних на обліку в службі зайнятості відносно чисельності населення у працевдатному віці є найбільшою, це такі райони: Оратівський, Чернівецький, Муровано-Куриловецький, Томашпільський, Іллінецький, Крижопільський, Погребищенський, Шаргородський.

Станом на 1 січня 2007 р. на одне вільне робоче місце у Вінницькій області претендувало 14 зареєстрованих безробітних, що майже у три рази перевищує відповідний показник, що склався у середньому по Україні. Що стосується працівників сільського господарства, то на одне вільне робоче місце претендувало 40 безробітних селян.

На території значної кількості населених пунктів Вінницької області немає жодного сільськогосподарського підприємства і відсутня будь-яка сфера прикладання праці, крім само зайнятості. Існують райони, де заробітна плата не досягає середньо обласного рівня – 484 грн., при цьому рівень заробітної плати в області майже на чверть нижчий, ніж у середньому по Україні. У таких районах як Барський, Гайсинський, Мурованокуриловецький, Могилів-Подільський, Оратівський, Піщанський, Теплицький, Шаргородський,

Чернівецький, Чечельницький, оплата праці знаходиться на рівні мінімальної заробітної плати. Найвищий рівень оплати праці спостерігається у Крижопільському – 709,8 грн., Вінницькому - 670,9 грн., Погребищенському – 633,2 грн., Томашпільському – 578,6 грн. районах, найнищий рівень – у Могилів-Подільському – 378,3 грн., Жмеринському – 380,1 грн. районах. В середньому по області середньомісячна заробітна плата працівників сільського господарства становить лише 135,8% від мінімальної заробітної плати. Заборгованість з виплати заробітної плати у галузях економіки області зменшилася на рік на 40%, разом з тим, станом на 01.01.2007 р. вона досягає 30,5 млн. грн., з них 67% - на підприємствах сільського господарства.

Зважаючи на актуальність проблеми розпочато формування програм зайнятості виконавчими органами сільських та селищних рад на рівні відповідних територіальних громад, що дозволить конкретизувати і зробити адресними ті соціальні послуги, які надаватимуться безробітним і роботодавцям, сприятиме зайнятості сільського населення і зниженню соціальної напруженості у сільській місцевості.

Стабілізуючи ситуацію на ринку праці потрібно надавати соціальний захист особам, які потребують соціальних гарантій соціального захисту, у тому числі неповнолітнім, інвалідам, жінкам з дітьми та таким, що належать до родинного безробіття. Вживати заходи щодо соціальної адаптації військовослужбовців, які підлягають звільненню, осіб, звільнених з військової служби, членів їх сімей, працівників Збройних Сил України, що плануються до скорочення у зв'язку з реформуванням Збройних Сил.

Одночасно із зростанням кількісних показників соціального захисту безробітних, покращилась якість їх обслуговування.

У травні 2007 р. нами було проведено анкетування сільського населення, яке дало змогу визначити основні фактори які впливають на рівень життя. Серед економічних факторів основна увага приділялась і соціальним, а саме кількості медичних закладів, клубів, дитячих дошкільних закладів, а також шкіл I-III ступенів. Для того, щоб зменшити рівень безробіття у сільській місцевості необхідно покращити соціально-культурні та побутові умови життя населення.

Література:

1. Статистичний щорічник Вінниччини за 2006 р. / Головне управління статистики у Вінницькій області. – Вінниця, 2007 р.